

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**84 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2024»**

23-24 травня 2024 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2024

оцінюється на рівні близько 10%. За даними Центра контролю та профілактики захворювань США – близько 3,5% підлітків у віці 12-19 років. Європейське товариство кардіологів щодо поширеності ПАГ серед підлітків указує дані близько 2-5%. Фізична реабілітація ПАГ важлива як складова комплексного лікування, спрямована на поліпшення фізичної працездатності та загального стану здоров'я у підлітків. Регулярні аеробні вправи, наприклад, ходьба або плавання, здатні підвищити рівень кисню в організмі, тоді як анаеробні вправи можуть погіршити стан пацієнтів. Наприклад, забіг на коротку дистанцію, тренування на силових тренажерах можуть додатково підвищувати артеріальний тиск, тому таких вправ краще уникати. Можна додатково використовувати вправи на розтягування, і на рівновагу та координацію, що також підвищить фізичну працездатність підлітків.

Мета дослідження: вивчити вплив фізичної реабілітації на показники фізичної працездатності у підлітків 16-18 років з первинною артеріальною гіпертензією, які щойно розпочали навчання у медичному університеті.

Результати наших досліджень. Фізична реабілітація при ПАГ у підлітків орієнтувалася переважно на аеробні види вправ, а саме заняття на велотренажері протягом 7 місяців. В умовах секцій також пропонували додатково займатися їздою на велосипеді, бігом та плаванням. Такий комплексний підхід допоміг поліпшити стан серцево-судинної системи, збільшив аеробну витривалість та м'язову силу. Програма реабілітації індивідуально адаптувалася до потреб кожного пацієнта в залежності від переносимості.

Таким чином, дослідження у молоді 16-18 років, які займалися на велотренажері протягом семи місяців, показали позитивний вплив комплексної фізичної реабілітації на показники фізичної працездатності та якості життя у підлітків з ПАГ. Фізична реабілітація у даної групи підтвердила ефективність методу і поліпшила фізичну працездатність у підлітків з ПАГ. Підвищення аеробної витривалості, м'язової сили підтвердили позитивний вплив фізичної реабілітації на фізичну працездатність за рахунок нормалізації рівня артеріального тиску у підлітків з ПАГ, які почали навчання у медичному університеті.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕРАПЕВТИЧНИХ ПРИСТРОЇВ «МОТОМЕД» У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ ПАЦІЄНТІВ З УРАЖЕННЯМ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ

Кривяник В.В.

Науковий керівник: к.мед.н, доц. Черепок О.О.

Кафедра фізичної реабілітації, спортивної медицини, фізичного виховання і здоров'я
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність: одним з найбільш перспективних напрямків в реабілітаційній медицині в даний час є розробка комплексів для двосторонньої взаємодії людини з роботизованими пристроями, заснованих на принципі біометричного управління з використанням електрофізіологічних сигналів людського тіла. У цій галузі важливою є розробка обладнання для лікування захворювань опорно-рухового апарату та для реабілітації пацієнтів, які з тих чи інших причин постраждали від таких захворювань.

Перевагою роботизованої терапії є вища якість тренувань порівняно з класичною лікувальною гімнастикою. Це пов'язано з більшою тривалістю тренувань, точністю періодичних рухів, постійною програмою тренувань, наявністю інструментів для оцінки успішності сеансу і можливістю продемонструвати це пацієнту. Крім того, використання автоматизованого обладнання дозволяє підвищити інтенсивність лікування без необхідності залучення додаткового персоналу.

Мета дослідження: полягає у визначенні значення використання сучасних роботизованих пристроїв для механотерапії в індивідуальних програмах реабілітації.

Методи дослідження: аналіз, синтез та узагальнення даних спеціальної науково-методичної літератури щодо використання сучасного роботизованого обладнання для механотерапії в індивідуальних програмах реабілітації.

Результати дослідження: використання лікувального тренажера «МОТОмед» для реабілітації пацієнтів з гострим інсультом відбувається після досягнення пацієнтом певного моторного рівня, що дозволяє максимально використати технічні можливості пристрою, мінімізувати ризик застосування цієї технології на таких складних пацієнтах і досягти максимальної ефективності використання.

Використання тренажера є одним з етапів комплексної системи заходів, спрямованих на активне підтримання вертикальної пози та відновлення здатності пересуватися у вертикальному положенні. Після досягнення пацієнтом, який переніс інсульт, наступних двох функціональних станів Адекватна реакція на тест напіввипрямлення (активний перехід з положення лежачи в положення сидячи) і здатність активно підтримувати симетричне положення колінних і ліктьових суглобів симетрично, пацієнт повинен почати тренування на тренажері «МОТОмед». Визначається інтенсивність роботи (мінімальна швидкість обертання педалей, мінімальний опір), досягається симетричне обертання ураженої та інтактної кінцівки, інтенсивність роботи поступово збільшується і тренажер переводиться в режим сервотренування.

Тренування в цьому режимі дозволяє ефективно і в найкоротші терміни досягти стійкого положення стоячи, підвищити толерантність до фізичних навантажень, підготуватися до ходьби і виконувати тренування ходи без навантаження з використанням більш складного роботизованого обладнання.

Висновки: механотерапія з використанням роботизованих пристроїв - це метод лікування, що використовує механічний вплив на організм пацієнта для покращення фізичної функції та відновлення рухливості та координації. Цей метод може зменшити болі та інші симптоми різних захворювань. Роботизовані механотерапевтичні пристрої призначені для проведення різних видів терапії, включаючи лікування захворювань опорно-рухового апарату, реабілітацію після травм і операцій, терапію нервових і м'язових захворювань, а також для зміцнення здоров'я та покращення фізичного стану осіб будь-якого віку та стану здоров'я.

ВПЛИВ КОМПЛЕКСУ РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ НА ФІЗИЧНУ ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ У ХВОРИХ ПІСЛЯ ПЕРЕНЕСЕНОГО ІНФАРКТУ МІОКАРДА

Корнійчук Р.Р.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Лашкул Д.А.

Кафедра внутрішніх хвороб І

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Мета дослідження. Вивчити вплив реабілітаційних заходів на переносимість фізичного навантаження у хворих після перенесеного інфаркту міокарда.

Матеріали та методи. До обстеженої групи було включено 40 працюючих чоловіків, які перенесли гострий інфаркт міокарда (ІМ), віком $49,9 \pm 6,8$ років. Залежно від тактики лікування в гострому періоді ІМ пацієнти були поділені на дві групи: консервативного лікування – 20 пацієнтів, лікування яких у гострому періоді ІМ було консервативним; агресивного лікування – 20 пацієнтів, яким у гострому періоді ІМ було проведено первинне черезшкірне коронарне втручання (ЧКВ) на інфаркт-пов'язаній артерії. Всім пацієнтам запропоновано комплексну програму реабілітаційних заходів, що включала: підбір оптимальної медикаментозної терапії, фізичні пульс-лімітовані тренування на тренажері Thera-vital, психологічну корекцію. Базова медикаментозна терапія, у всіх пацієнтів, включала прийом подвійної антиагрегантної терапії, бета-блокаторів, статинів, блокаторів ренін-ангіотензинової системи.

Результати дослідження. У більшості пацієнтів при проведенні першої навантажувальної проби було досягнуто субмаксимальної частоти серцевих скорочень (ЧСС), а величина порогового фізичного навантаження перевищувала значення 6, що має сприятливе прогностичне значення. Після закінчення лікування відмічено достовірне